

[Valdemar Sørensen.]

beret set hænger disse Problemer sammen. Hvad vi beskæftiger os med her i Dag er jo netop Følgerne af, at Befolkningen ved sin Tiltagen under kritiske Arbejdsforhold hvert Aar skyder en ny Ungdomsgeneration ind paa Arbejdsmarkedet, en Generation, vi skal beskæftige, hvorfra den saa kommer. Jeg finder det i øvrigt mærkeligt, at det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen nu taler saadan og mener saadan, som han øjensynlig gjorde det, som Repræsentant for et Parti, der, da vi behandlede den forrige Lov, ikke havde Ord nok til at tilkendegive, at de vilde tage alle Konsekvenserne af deres Tro paa det rigtige i, at denne Befolkning vedblivende formerer sig sundt og naturligt, tage dem i Form af sociale Foranstaltninger, som denne Opfattelse i den Tid, vi lever i, gør tvingende nødvendige. Nu forstaar jeg paa det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, at det slet ikke var Meningen. Jeg tvivlede allerede, dengang vi behandlede det andet Lovforslag. Nu siger det ærede Medlem klart og tydeligt, at noget saadant vil man overhovedet ikke fra konservativ Side. Nu taler det ærede Medlem om, at det, man vil med det Lovforslag, der foreligger her, er at forbyde Folk at arbejde saa meget, de vil. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det gør hans eget Parti virkelig ogsaa. Da vi i Foraaret behandlede Forslaget om Helligdagslovgivningen, var der intet Parti, der var saa ivrigt efter at forbyde Folk at arbejde, saa meget de vilde paa Helligdagene, som Det konservative Parti, saa jeg tror ikke, det er et Princip, som man almindeligvis hylder inden for det ærede Medlems Parti, at man ikke skal hindre Folk i at bestille alt det, de har Lyst til. Jeg bilder mig ogsaa ind at vide, at det ærede Medlem er en fremtrædende Organisationsmand i Erhvervslivet, og jeg ved ikke bedre, end at en saadan Mand maa have Erfaringer for, at man i Organisationskredse virkelig i Aarevis har beskæftiget sig med at hindre Folk i at bestille saa meget, som de vil, ikke alene gennem de organisationsmæssige Aftaler Arbejdere og Arbejdsgivere imellem, men sandelig ogsaa gennem mange, mange andre Aftaler, som i visse Tilfælde heller ikke undlader at gaa ud over Forbrugere, saa jeg tror, det ærede Medlem er kommet ind paa en helt forkert Bane, og jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem, inden vi har behandlet dette Lovforslag færdigt, vil se, at de Tvangsregler, der findes i dette Lovforslag, i Virkeligheden er i god Overensstemmelse med, hvad det ærede konserva-

tive Parti hylder paa andre Omraader, og hvad det ærede Medlem selv hylder, naar det drejer sig om Erhvervenes private Forhandlinger.

Til det ærede Medlem Hr. Koefoed vil jeg gerne have Lov at bemærke, at mine Ord om de nye Generationer, der skyder sig ind paa Arbejdsmarkedet og skal beskæftiges der, hentyder bl. a. ogsaa til, at det, vi her staar over for, i høj Grad er at beskæftige den Ungdom, som drager til Byerne ude fra Landet. Aarsagerne dertil kan være mange og er mange, og Skylden derfor ligger naturligvis ikke hos den Landbostand, som i Dag ikke kan beskæftige Ungdommen, men Kendsgerningen lader sig ikke benægte. Hvis man tager Statistiske Efterretninger for 10. Februar, vil man deri finde en Opgørelse over Befolkningens Vandringer i de fire Kvartaler i 1935 og de to første Kvartaler af 1936, og man vil se, at i 1935's fire Kvartaler rejste 23 725 Personer fra Landdistrikterne til Byerne og fordelte sig med 16 000 paa Hovedstaden og dens Forstæder og ca. 7 700 paa Provinsbyerne og deres Forstæder. I de to første Kvartaler af 1936 rinder Floden noget langsommere, men der er dog flyttet 6 129 Personer fra Provinsen til Byerne, deraf over 5 000 til Hovedstaden og godt 1 000 til Provinsbyerne. Disse Tal siger bl. a. noget om, hvorfor et Lovforslag som dette er nødvendigt. Dette Lovforslag drejer sig ikke, som det ærede Medlem Hr. Koefoed sagde, om Indtjeningsmulighederne. Det er ganske klart, det kan vi alle være enige om, at vi trænger særdeles til en Forøgelse af Indtjeningsmulighederne, men jeg tror ikke, at det Forslag, der her foreligger, drejer sig om at formindske disse Muligheder. Det drejer sig om at fordele Indtjeningsmulighederne paa nogle flere end dem, der har dem, paa en Graduering af Arbejdstiden. Jeg ser virkelig ikke, at der ikke er god Samklang mellem det foreliggende Forslag og den Sentens, det ærede Medlem Hr. Koefoed opstillede her. Jeg tror ikke, at det foreliggende Lovforslag løser nogen væsentlig Side af Arbejdsløshedsspørgsmaalet. Jeg betragter det desværre som en ny, en yderligere Lap paa en slidt Klædning, som vi hurtigst muligt skulde se at faa helt fornyet med langt virkningsfuldere Reforme. Men som Forholdene er, kan vi ikke se bort fra, at de 139 000 arbejdsløse har et billigt Krav paa, at denne Rigsdag gør, hvad den kan, for at sætte de flest mulige i Arbejde, og de har ogsaa et Krav paa, at man ikke